

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

In memoriam Ad Boerwinkel 1947-2012

NELLEKE NICOLAI

Op 9 april overleed, kort na zijn vijfenzestigste verjaardag, na een kort en ingrijpend ziekbed, voor velen totaal onverwacht, ons voormalige redactielid Ad Boerwinkel. Hij was psychoanalyticus, psychotherapeut en groepspsychotherapeut. Van 2002 tot 2010 was hij lid van de redactie van het *Tijdschrift voor Psychoanalyse*.

Ad Boerwinkel studeerde klinische psychologie in Utrecht. Hij werd psychoanalyticus bij het Nederlands Psychoanalytisch Genootschap. Tot voor enige jaren werkte hij als hoofd kennisoverdracht bij het Nederlands Psychoanalytisch Instituut. In die functie instigeerde hij veel onderzoek en wetenschappelijke bijeenkomsten. Hij redigeerde onder andere met Wouter Gomperts *Alleen of met zijn tweeën — One person- en two-person psychologie in de psychoanalyse*.

Hij was jarenlang voorzitter van de Stichting Psychoanalytisch Symposium Utrecht, beter bekend als PSU, die jaarlijks een symposium verzorgt. In het kader daarvan redigeerde hij in 2004 met Jos Dirx *Op goed geluk — Psychoanalyse en vertrouwen* en met Toon de Bruyne in 2007 *De onbewuste relatie*. Ook toen hij al voorzitter af was, nam hij de voorzittersrol van zulke dagen met verve op zich. Het was altijd leuk: hij was droog en grappig.

Het bekendst is hij geworden — dat werd op de begrafenis ook veel gemeenereerd — door een heel persoonlijk verhaal dat hij in 1997 publiceerde in *Ons vege lijf*. Op de gelijknamige studiedag hield hij een indrukwekkend verhaal over de betekenis van de ziekte van de analyticus, zijn eigen ervaringen met een hartinfarct in 1991. Dat was in de tijden vóór de nu veel vanzelfsprekender transparantie een gewaagde stap, die echter heel goed uitpakte en het begin werd van meer openheid. Zijn *disclosure* bleef staan in dienst van de behandeling. Hij belichaamde de two-personpsychology nog voor die gemeengoed was geworden.

Hij was ook een begenadigd docent en supervisor. Samen met Bas de Jongh verzorgde hij bij de RINO Utrecht de opleiding in de psychoanalytische psychotherapie. Hij heeft veel jonge mensen, vers afkomstig uit de op cognities en gedragsverandering gerichte academische opleidingen, warm gemaakt voor een andere, bredere, meer psychodynamische kijk. Hij schreef er in 2009 nog een optimistisch *Naast de bank over*.

In de redactie van het *Tijdschrift* had hij een belangrijke rol. Hij regelde de verslaglegging van symposia en congressen, en, zoals elke lezer weet, dat is de

eerste rubriek die je opslaat. Hij kende altijd wel iemand en wist altijd gedaan te krijgen dat er verslagen van kwamen.

Als redacteur was hij bondig en to the point. Hij hield niet van humbug en niet van onbegrijpelijke artikelen, en veel artikelen zijn ook stukken beter geworden door zijn vaak humoristische, soms een beetje cynische en lapidaire, maar altijd ter zake doende commentaar.

Daarnaast was hij de gastheer: vele vergaderingen vonden bij hem thuis plaats aan de grote tafel in het warme en gastvrije huis aan de Maliebaan waar hij met zijn vrouw Johanna woonde. Hij was erudiet en belezen, hield van film en kon daar mooi over praten. Hij was ook zeer muzikaal: hij had een prachtige stem en zong graag.

Maar bovenal was hij aardig, een *Mensch* zoals een van de vroegere redacteurs hem noemde. We zullen hem missen.